

DERDE DAG :EEN MAN DIE VERTROUWEN SCHONK

De geschiedenis aan het woord

Om te beantwoorden aan de nood aan colleges, vooral voor eenvoudige jongens uit het arbeidsmidden, begon don Bosco vanaf een zeker ogenblik met de uitbouw van verscheidene colleges rond Turijn. Hij had geen professoren of leerkrachten om er les te geven. Hij had enkel patronaatsjongens en een groep jonge salesianen in opleiding. Hoe loste hij dit op?

In 1864 werd het college van Lanzo geopend. Don Bosco stuurde er don Ruffino (24 jaar) als directeur naartoe samen met zeven priesterstudenten. In 1870 opende het college van Alassio zijn deuren. Directeur was don Cerruti, 26 jaar. In 1877 werd een tehuis geopend in Marassi, dat een jaar later naar Sampierdarena overgebracht werd. Directeur was don Albera, 26 jaar...

Vroeger reeds had hij Michel Rua verantwoordelijk gemaakt voor zijn tweede zondagspatronaat. Hij was toen 17...

Of zoals in 1849. Don Bosco had al een dertigtal jongens in zijn huis opgenomen. Voor meer was er geen plaats. En de huisvesting was magertjes. Het merendeel sliep op een strozak. Voor dertig man was er ook hulp nodig. Giuseppe Buzzetti moest het geld van de gemeenschap bijhouden, en econoom spelen. Hij was toen 17 jaar. Hij zelf stond nog het meest verbaasd over het vertrouwen van don Bosco.

Naar Teresio Bosco, blz.371-372; 231.

Een man die vertrouwen schonk

Vertrouwen geven, dat kon don Bosco,
onverhoeds, onverwachts, vermetel soms;
mensen oproepen en uitdagen en zeggen:
jij kunt het! Ik weet dat jij het kunt!

Jonge mensen opnemen
in zijn eigen enthousiasme en overtuiging
en hen verwarmen met zijn eigen dromen,
deelgenoot maken van zijn plannen.
Er werd iets wakker in hen,
verbazing werd zekerheid,
twijfel werd kunde.
Aanstekelijk werkte het
op die jonge handen en harten.
Want dat was het wonder:
zij begonnen in hun eigen kunnen te geloven
en groeiden boven zichzelf uit
en deden ongehoorde dingen.
Zij werden don Bosco's armen op andere plaatsen,
een verlengstuk van zijn liefde.

Vertrouwen geven, niet uitkijken naar jaren,
niet luisteren naar het ongeloof van de buitenstaander
maar zijn mensen in de ogen kijken
en fascineren met zijn plannen, dat deed don Bosco.

Hij had een rotsvast geloof
in de goede wil van zijn jonge medewerkers
en een aanstekelijke overtuiging
die wonderen verrichte

Zo maakte hij van straatjongens priesters
en van spelende patronaatsgasten leraars.
Zo maakten hij van onmondigen vlotte sprekers
en van angstige knapen kerels die durfden aanpakken.

Zo was don Bosco.
Zo leeft hij verder, ook vandaag,
waar wij hetzelfde vertrouwen durven te schenken,
waar wij geloven in de goedheid van de medemens
en achter holle woorden hun eerlijke bedoeling ontdekken.
Waar wij vertrouwen geven en zeggen: jij kunt het!
die inzet in de jeugdbeweging,
die studierichting,
die vriendschap,
dat gesprek met je ouders,
die roeping.
Jij kunt het!

Gebed om af te sluiten

Heer God,
wij zijn uw mensen, wij met zijn allen.
En in iedereen van ons steken goede mogelijkheden
en verborgen talenten.
Laat ons vertrouwen schenken aan onze medemensen
zodat het goede in hen
tot vruchtbaar leven kan komen.